

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Garnettus accusatur. n. 24.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606. Edwardum Oldcornum, (quem proximè memoraui simul captum) in contiguum Garnetiano carcerem deducunt, curantque ut per simulationem amicitiaz Custos Carceris de ea re *Garnetum* meneat; ostendat etiam rimam quandam quæ alloquedi hominis opportunitatem præbere posset. *Garnettus*, ut erat animo candido, nihil fraudis suspicatus, non ita multo post vel Confessionis vel solatij cœla vt constituit liberalitate Custodis. Ille ut erat à iudicibus edoctus collocat in insidijs qui sermonem excipiunt, nam locus ad eam rem factus atque accommodatus erat. *Garnettus* post peccatorum Confessionem, dum de le rebusque suis cum Oldorno familiariter loquitur, quidpiam dixit quo significabat de coniuratione le aliquid per *Greenwayum* in confessione sacramentali cā conditione cognouisse, vt si aliunde tñetur, loqui pro sua prudentia liceret: Id acceptum ab auscultatoribus, atque ad Magistratum delatum abundè ad imminutæ Majestatis crimen *Garnetto* obijciendum existimatum est. Audiamus verò *Garnetum* his omnibus de rebus loquentem cùm publicè accusaretur.

**Garnettus
accusator.**

X X I V. Quinto Calendas Aprilis Anni millesimi sexcentesimi sexti, non iam West-Monasterij consueto iudiciorum loco, sed in Aula quam vocant *Vexillorum*, (vulgo *Guildhall*) in meditullio ciuitatis, (vbi Prætor ciuibis ius dicere cum Alleloribus consuevit) fedérunt cognitores caulae cum Prætore Comites Notingamiensis, Suffolciensis, Wigorniensis, Northamtoniensis & Saliburiensis, (qui & Cecilius) cum supremo caularum capitalium Iudice, primo etiam Barone ærarij regij, & Irenarcha seu pacis conferuatoro Schetwino, Dominis pro sua Majestate delegatis: Circa nonam eius diei horam sistitur *Garnettus*, & iussus pro more manum attollere, sine mora sustulit, cā vultus serenitate & constantiâ, quæ & animi tranquillitatē demonstraret, & intentibus iniijceret venerationem. Summa accusationis hæc erat. Quod nono Iulij Mensis proximè elapsi, in parœcia Sancti Michaëlis Londini, in Regione vulgo dicta *Queenhithe*, cum Roberto Catesbeyo (nuper in aperta contra suam Majestatem rebellione occiso) conspirasset in Serenissimi Domini Regis & eius Filij necem; quod facinus diabolicum vt certius ad exitum perduceret, ingentem vim pulueris tormentarij sub ædibus Parlamentarijs conuehi curaslet, vt ea ratio ne Regem, Reginam, Principem, Proceres, temporales Dominos & spirituales, Equites, Municipes, vniuersum denique Comitiorum confessum uno impetu diffaret; seditionem deinde toto Regno concaret; vim copialque exteras introduceret quibus Regnum Angliae subverteatur. Ad quæ cum *Garnettus* se dixisset innoxium, electis duodecim viris, Deo & Patriæ pro more Gentis se commisit iudicandum. Tum ex Regijs Procuratoribus unus breuem sed virulentam orationem ab his verbis exorlus, *Nihil occultum quod non reueletur, neque absconditum quod non sciatur*, rem permisit latius explicandam Edwardo Coco Generali Regis vt vocant Attornato, seu aduocato. Is cum in ingressu orationis dixisset de nulla re alia locutus cum præterquam de nuperima hac horrida proditione, in tam varia, tamque disuncta

disiuncta dicendo excurrit, ut & audientes inceptis fatigaret, & sua fere lo- 1606
quacitate irretiret: Nam de Religionum antiquitate, & de singulis ab pri-
mo Elizabethæ tempore conſpiracionibus, de Pij quinti diplomate, de His-
panica olim clasie, de Campiani in Insulam delcione, de Personij libro de
iure Regni, de Creswelli Philopatre, de Regis fui pro' apia, dignitate, doctrina,
pietate, Matrimonio, denique de æquiuocatione prolixè dilputauit, Garnetti
aliquam accusationem singulis immiscens, atque id studio agens, vt Garnettum
& rerum multiplicatarum confuſione reo tolleret defensionem.

X XV. At Garnettus præsentis animi vir, vultu, vt semper, ad modestiam Quatuor
composito, & adhucitatem aduersus delegatos debitam Reuerentiā, ijs quæ ad rem Capita de-
pertinerent in quatuor capita distributis; "Dicendum mihi, inquit, esse video fensonis
de doctrina nostra in vniuersum sumpta; tum de Reculantibus in genere; dein
de Societatis nostræ Patribus vniuersim, ac denique de meipso. De his bre-
uiter, perspicue, & candidè explicabo quod res est. Acriter disputauit Domi-
nus Attornatus aduersus illud doctrinæ caput quo docemus licet usurpari
posse æquiuocationes certis in euentibus, quasi vniuersa humanæ Societatis
vincula hæc doctrina perrumperat, & Martyres coronis spoliaret: Quorum
neutrum ex doctrina recte intellecta conficitur. Non enim docemus nos pro-
miscuum & arbitrarium æquiuocationis usum, in contrariis, in testimonio-
nijs, aut coram iudice legitimo, vel in cuiusquam tertij præiudicium: Licitam
tamen prædicamus cum queritur aliquid cui sine nostro alteriususcum incommo-
do non possumus clare respondere, vel cum iudex non est legitimus; vel si le-
gitimus iudex interrogat de omnino secretis, quæque eius iudicio non subsint;
his similibusque in euentibus redimenda vexationis cauila licet tenuemus men-
te quod ore non proferimus; neque id humanam Societatem in aliquo per-
turbat, iuuat potius, & à mentiendi vitio quod nunquam licitum est liberat;
consentit etiam cum ratione & doctrina sapientissimorum hominum, & san-
ctorum Ecclesiae Patrum, nemine quod sciam repugnante; certe Sanctus Tho-
mas Aquinas pluribus in locis hoc docet, præsertim ubi de Sacramento Pæni-
tentie agitur, traditque à quocunque demum homine Confessarius rogaretur
de ijs qua in auriculari tantum Confessione cogitouisset, non licere modò, sed
teneri negare. Neque officit gloriae Martyrum; neque enim docemus nos,
quemadmodum Dominus Attornatus videbatur dicere, licere in rebus fidei
æquiuocare; damnamus enim uero Præcillianistas Hæreleos qui id docebant
agebantque: Nostrisque temporib[us] Catholici, cum ad interrogations ad
fidem pertinentes directe, prout decebat, respondissent mortis supplicium
sustinuere; quam mortem effugere potuissent si existimassemus in huiusmodi
licitum esse simulare. Quam doctrinam pluribus locis ex sacris literis deprop-
tis confirmare possem, sed labori supersedeo, quandoquidem hac ipsa de re
coram vobis alijsq[ue] viris doctis fusis in Arce disputauit, cum ad me exami-
nandi catla accederetis. Hic Cecilius, vnum te rogatum velim Garnette:

R 13

Doces